

ת"פ 7497/08/19 - מדינת ישראל נגד אברהם דוד חביב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7497-08-19 מדינת ישראל נ' חביב

תיק חיצוני: 65838/2017

לפני כבוד השופט אביחי דורון

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים אברהם דוד חביב

החלטה

מונחת לפני בקשה לביטול כתב אישום על יסוד סעיף 57א' לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב - 1982, (להלן "החוק" ועל פיה:

משך הליכי

חקירה והעמדה

לדין

(תיקון מס' 87)

תשע"ט-2019

57א. (א)

משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

ואולם, הלכה למעשה, סעיף זה קובע כי נפל פגם בעצם הגשת כתב האישום, ומשכך - הוא מהווה יסוד לטענה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 לחוק שלשוננו:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות ובהן -

...

(3) פגם או פסול בכתב האישום".

מצטרף לכך סעיף 150 לחוק הקובע כי "... נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום..." והמשכו בסעיף 151 לחוק ובו נאמר

"לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם

לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט."

המבקש הכביר טענותיו אודות משכי הזמן משלב ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום, וייתכן שאף קיים צדק בחלק מטענותיו, גם אם טענתו על היעדר האפשרות להגיש אישור היועהמ"ש לממשלה בדיעבד, לאחר הגשת כתב האישום, (בהתחשב במעמד המדרג החוקתי של חוק מול נוהל), נמצאת במחלוקת בפסיקה.

אלא שאיני מוצא צורך לדון בטענות אלה כעת.

לטענת המאשימה - המשיבה יש לדחות את טענת המבקש, שהרי המבקש הודה בכתב האישום ואף הורשע בו, במסגרת הסדר טיעון, תסקיר שירות מבחן הוגש ולאחריו ביקש המבקש לדחות את הדיון לצורך טיעון לעונש בעניין שאלת הרשעה (להבדיל מענישה ללא הרשעה) ורק לאחר שבקשתו סורבה על ידי המאשימה (בשים לב לקיומה של הרשעה קודמת ברישום הפלילי שלו) פנה המבקש בבקשה המצויינת בראשית החלטתי.

דיון והכרעה:

כתב אישום הוגש נגד המבקש ביום 5.8.19.

לאחר דיונים ובקשות דחיה הגיעו הצדדים, ביום 19.9.21, להסדר טיעון על פיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום, יוגש בעניינו תסקיר של שירות המבחן, היה והתסקיר יהיה "חיובי" תסכים המאשימה לעונש של של"צ בתוספת ענישה נלווית, היה וימצא "שלילי" יהיה הטיעון לעונש, בעיקרו "פתוח".

הנאשם אכן הודה והורשע במעמד הדיון, ובתסקיר שהוגש ביום 29.8.22 המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם של"צ, צו מבחן ואף לבטל הרשעתו.

לאחר דחיות מרובות שמקורן בבקשות של הסנגור, ביום 30.7.23 הגיש המבקש את הבקשה הנקובה בתחילת החלטתי.

דיון הבקשה להידחות:

המבקש הגיש בקשתו במרחק רב מאד מ"תחילת המשפט", ויש יסוד לטענת המשיבה כי הבקשה הוגשה רק לאחר שנכזבה תוחלתו מהסכמת המשיבה לדון בשאלת הרשעתו.

יצוין בנפרד, כי סעיפים 123 ו- 124 לחוק קובעים:

124. עד לתחילת המשפט רשאי הנאשם, בהודעה בכתב לבית המשפט, להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, וכן לטעון עובדות נוספות; העתק מכתב ההודיה יומצא על ידי בית המשפט לתובע.

הודיה בכתב
אינה מונעת
טענות מקדמיות
[114]

124. הודיה שבכתב אינה מונעת את הנאשם מטעון טענות מקדמיות או מהודות בעובדות או מטעון עובדות נוספות במהלך המשפט.

השאלה הנובעת מסעיפים אלה הינה:

האם רשאי נאשם להעלות טענות מקדמיות לאחר שהודה בכתב האישום והורשע בו.

שאלה זו אינה נקיה מספקות, לכאורה - על פי סעיף 124 דנן, **מכלל הן ניתן לשמוע לאו**, ואם הודיה בכתב אינה מונעת טעון טענות מקדמיות בהמשך הדיון, הרי שלכאורה לפחות, הודיה בעל פה מונעת אותן.

מאידך, לא מצאתי מדוע יגרע מזכויותיו של נאשם שהודה בעל פה מול אלו של נאשם שהודה בכתב, בהיעדר הוראת חוק עליו לעשות כן אלא רק מכוח אותה פרשנות משפטית.

אני מניח בצריך עיון את השאלה היות שהפתרון מצוי, לעניות דעתי, גם בהוראות חוק אחרות:

למעט טענת "במקום אחר הייתי" אשר על פי סעיף 152 לחוק וטענה לפסלות שופט לפי סעיף 146 לחוק אשר יש להעלותן לפני כל טענה מקדמית אחרת, ומייד לאחר התשובה לאישום, יתר הטענות המקדמיות ניתן להעלות בשלבים מאוחרים של המשפט, לפחות ככל שמתנהל הליך הבאת ראיות.

טענות מקדמיות
[133]
מיום 21.5.2007

תיקון מס' 51

ס"ח תשס"ז מס' 2095 מיום 21.5.2007 עמ' 308 (ה"ח 143)

הוספת פסקה 149(10)

סעיף 151 לחוק קובע:

מיום 21.3.2004

תיקון מס' 40

ס"ח תשס"ד מס' 1932 מיום 21.3.2004 עמ' 328 (ה"ח 3150)

150. נטענה טענה מקדמית, יתן בית המשפט לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית המשפט יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום, ובמקרה של חוסר סמכות - להעביר את הענין לבית משפט אחר כאמור בסעיף 37 לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957 בסעיף 79 לחוק בתי המשפט.

טענות מקדמיות
בשלב אחר של
המשפט [135]

"לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט".

כאמור ברישא הדברים, טענתו המקדמית של המבקש הינה טענה לפי סעיף 149(3) לחוק, שהמבקש היה חייב רשות בית המשפט על מנת להעלותה.

המבקש לא ביקש - ואף לא קיבל רשות כזו, ומכאן שיש לדחות בקשתו.

בשולי הדברים ייאמר כי בהתחשב בסוגיה שהעליתי לעיל, וגם בהתחשב בהשתלשלות העניינים שקדמה לבקשת המבקש, סביר להניח כי גם אם היתה מתבקשת הבקשה, הייתי דוחה אותה.

המזכירות תעביר החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ד, 29 דצמבר 2023, בהעדר

עמוד 4

הצדדים.

עמוד 5